

Poruka s glinske tržnice: Zaštićeni su čagalj, vuk, lisica i jastreb, a tko nas štiti?

Bolje da nama daju onih 150 tisuća kuna koje obećavaju povratnicima da namirimo za štetu od divljači i ostanemo ovdje, poručuju naše sugovornice.

Foto: Goran Gazdek

Isprintaj

342 291 2

Ovogodišnji serijal o održivosti poljoprivrede proizvodnje na potresnom pogođenom prostoru Sisačko-moslavačke županije odlučili smo završiti posjetom **glinskoj tržnici**. Tržnice su mjesta gdje većina junaka naših priča može plasirati svoje proizvode, one su odraz uspješnosti proizvodnje i kvaliteta proizvoda, na njima se ovisno i ponudi i potražnji formiraju cijene.

Na neki su način i ogledala gradova; ako su štandovi puni, a među njima sve vrvi od prodavača i kupaca, može se nešto zaključiti o navikama i ekonomskoj moći građana. Glinski plac je od travnja 2020. godine privremeno preselio na novu lokaciju, na mjesto nekadašnjeg stočnog sajma u središtu grada, u zaleđu katoličke crkve. Tako će biti još neko vrijeme, dok u potpunosti ne završi opremanje novoizgrađene tržnice. Gdje je zapelo, i kada će to biti, tema je nekog drugog članka, za neku drugu prigodu.

Pijačni dan ondje je srijeda. Poklopilo se da ove srijede obilježavamo tužnu godišnjicu strahovitog potresa koji je promijenio život na Baniji i zainteresirao javnost za ovaj kraj. Dok se cijeli državni vrh šepurio Petrinjom i Siskom slaveci tobožnje uspjehe u obnovi i revitalizaciji, glinska tržnica je živjela jednu sasvim običnu srijedu. Tamo smo, na svom uobičajenom mjestu, zatekli **Miru Čavar** iz Batinove Kose kraj Topuskog.

Cijeli kraj se pretvara u divlju oazu

Ove srijede ponudila je salatu, jaja, med, grah, suhomesnate delicije i druge proizvode. Osim u Glini Mira svoje proizvode prodaje na kućnom pragu i tržnici u Topuskom. Na svom OPG-u donedavno je uzgajala dvadeset ovaca, a onda je ih sve prodala.

*"Ne mogu ih obraniti od **vukova i čagljeva**, morala sam. Ne pomažu ni pastiri. Cijeli ovaj kraj pretvara se u divlju oazu, divlje životinje su u fokusu, a nama kako bude",* priča dodajući da je morala smanjiti i broj kokoši jer ih je teško obraniti od jastrebova i lisica. S druge strane divlje svinje im pojedju sav kukuruz pa se ni to više ne isplati raditi.

"Sijali smo jako puno, do 15 rali. Neću više, ne mogu. Kad nikne pa dok ne oberem stalno sam noću na njivi. I sad kad se pojavljuju vukovi me strah je ići. To je neizdrživo! Na isplati se, ni financijski, ni fizički, ni psihički. Muž više nije imao živaca da sije za divlje svinje pa je otišao van", kaže nam u dahu gospođa Mira.

Tržnica u Glini

Naglašava kako se nemaju kome žaliti, niti koga zvati. "Lovci dođu tek kad je sve obrano i završeno. Pokupe ono što je uhranjeno s našim žitom. Kad ih zovemo ne dolaze, nemaju vremena. Očekujemo pomoć od lovaca, a zapravo mi njima pomažemo"; dodala je.

Od čega onda živjeti, pitamo. "I ja se pitam. Još nemam godina za penziju, a ne želim na socijalu. Ne mogu nigdje ni otići. Imam 30 košnica i četiri plastenika, pokušat ću s medom i povrćem do mirovine. Malo će mi pomoći djeca, ali ne želim biti ni njima na grbači. Jedna radi u Glini, ima svoj salon. Dvije su ostale u Italiji. Vratila bi jedna s djecom, ali kuda? Šta će raditi", pita se Mira.

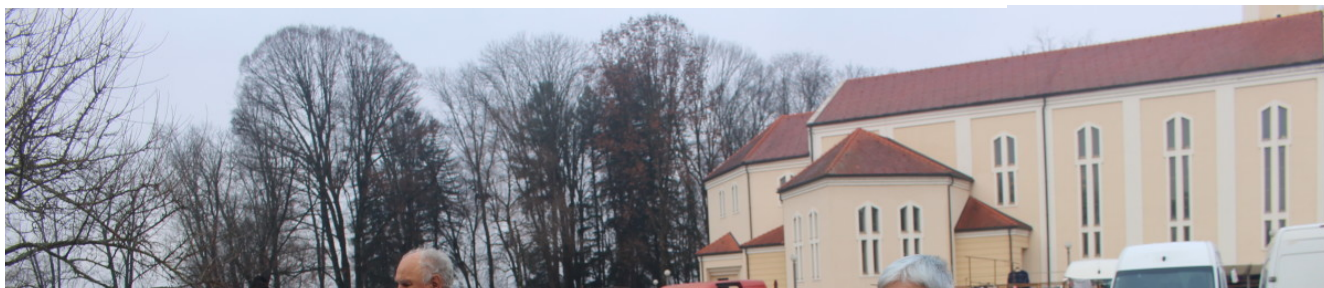
Evo, premijer im daje 150 tisuća kuna, podsjećamo je na nedavnu Vladinu ponudu. "Pa šta vam je to, šta vam je to? Da i otvori nešto, kome će prodati?"

Nekoć se isplatilo baviti poljoprivredom

U normalna vremena, kaže Mira, isplatilo se baviti poljoprivredom. Uzgajali su i do 50 ovaca i 300 komada kokoši, a danas jedva kraj s krajem ili čisti gubici. Velika je razlika od samo prije dvije godine i sada. "Lani sam za novu godinu imala tisuću. Ove godine, niti imam niti ih tko traži. Iako su se u trgovačkim centrima jaja prodavala po nižim cijenama nije bilo veze, domaća su bila tražena. Ali sada nema naroda. Nema tih ljudi koji su kupovali. Tko je preživio potres otišao je nekud svome jer nema više kuće", kaže.

Kakva je onda budućnost života na Baniji? "Nikakva! Niti tko pita za nas, niti nas tko štiti. Zaštićeni su čagalj, vuk, lisica i jastreb, ne smijete ih ubiti, a oni sve naše pojedju. Pa onda razmislite kako je nama i kako bi nam moglo biti", zaključuje.

Odmah do nje Ana Relić iz Selišta nudi malo kuhanog, malo sira, malo svježeg, poneko jaje i nešto domaćih suhomesnatih proizvoda. Sa mužem i sinom uzgajaju 16 krava, nešto junadi i junica, dvadesetak svinja, 15 ovaca i ovna.

[Eva Mandarić](#)

prije 1 tjedan

Bas to 😊😊

♡ 0

[Đuro Japarić](#)

prije 1 tjedan

Čudan članak nasuprot članka u kojem je demagogiju prodavao uhljeb Tugomir Majdak iz ministarstva poljoprivrede ! A i > umovi > iz HAZU iznijeli su svoje viđenje svjetle budućnosti poljoprivrede na Banovini ! Ma sa ovim se neće složiti ni KIM IL Plenković , čija JADA za godinu dana nije raščistila ruševine a ni sagardila ni JEDNU kuću ! Dobro je što će to područje ostati bez ljudi , treba tu usmjeriti francuske oltajmere da lete (polovne avione) pa ako padnu neće stradati ljudi !

♡ 0

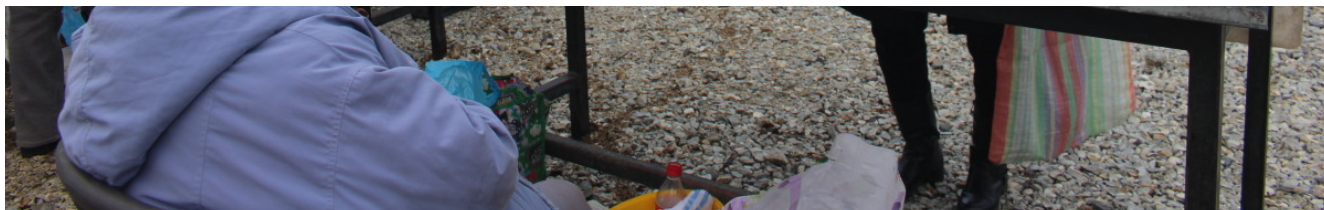

[Blanka Kufner](#)

prije 1 tjedan

Izvrstan članak kolega, kao i svi do sada. Vjerna sam pratiteljica.. Čestitke na izboru za autora godine! ☺

♡ 1

Velike nam štete čine divlje svinje, čagljevi, kaže Ana Relić

Obrađuju 25 rali kukuruza, pet-šest rali ječma i zobi, a dosta, kaže nam, kose za krave. "U poljoprivrednoj sam mirovini, 800 kuna pa moram raditi, tko me pita", nastavlja dodajući da je sve teže prodati ono što proizvedu, ali nekako žive. Dokle će i kako, ne zna. Ove su joj godine svinje pojele šest rali kukuruza. "Ali šta da radim. Kome da se žalim? Bolje da daju nama onih 150 tisuća kuna koje obećavaju povratnicima da namirimo za štetu od divljača", predlaže gospođa Ana.

*Tekst je financiran sredstvima Agencije za elektroničke medije u okviru javnog natječaja za poticanje kvalitetnog novinarstva

Tagovi

[Glina](#) [Tržnica](#) [Stanje na Banovini](#) [Mira Čavar](#) [Ana Relić](#)

Autor

[Goran Gazdek](#)

Više [+]

Novinar sa stažom dužim od tri desetljeća. Radi na Radio Daruvaru, Glasu Slavonije i Bjelovarskom listu gdje je neko vrijeme bio glavni urednik, surađivao s brojnim dnevnim i tjednim listovima, magazinima i revijama. Danas kao slobodni novinar piše za Novosti, Deutsche Welle, Gospodarski list i Hinu. Urednik je na portalima Virovitica.net i Pivnica.net. Direktor je Fra Ma Fu festivala – festivala reportaže i reportera. Potpredsjednik je Hrvatskog novinarskog društva.